

EFOR (2) *sb m*

e oraz o prawdopodobnie jasne.

pl G efor(o)w (1). ◇ (lat.) A ephoros (1),

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.: eforarz.

Jeden z pięciu urzędników kierujących polityką zagraniczną i administracją starożytnej Sparty, czuwających nad obyczajami króla i obywateli oraz sprawujących najwyższą władzę sądowniczą [ephoros – inspektor, przyglądacz. Tribunus fuit Lacedemoniorum qui ludis praeerat Mącz 106b; Poseł ziemski w Polsce – ... Similes erant apud Romanos tribuni plebis ... apud Lacedemonis οἱ ἑφοροι Ephori Cn] (2) : Theopompus król Spártáński [...] Ephoros poştánowił to ieft ziemskie vrzędniki/ ktorzy mimo krolá wżytkę moc w R. P. ítánowić y fądzić mieli/ od ktorych/ gdy co fądzili/ iuż rużenie do Krolá íć nie mogło. Cisz iáko R. P. ípraw przyglądáli thák też y Krolá íamego/ karząc go gdy w czym przeciwko práwu wykroczył. Zá poştánowaniem tedy tych Ephorow był [...] od żony íwey nágrawan Phil Q.

KK